

Par ceturto pamatu

Vispārējā tiesa pārsūdzētā lēmuma 72.–75. punktā esot kļūdaini interpretējusi līdzdalības tiesības saskaņā ar LESD 108. panta 2. un 3. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktu un Savienības tiesu judikatūru saistībā ar līdzdalības tiesību pārkāpuma sekām, jo tā ir konstatējusi, ka dalībnieku paustais viedoklis par to, vai budžeta līdzekļi ir valsts līdzekļi, būtu varējis mainīt tiesvedības izejas punktu. Šai sakarā Vispārējā tiesa arī esot kļūdaini interpretējusi valsts līdzekļu jēdzienu atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam un pastāvošā atbalsta jēdzienu saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu, kā arī sagrozījusi faktus pārsūdzētajā lēmumā un nav izvērtējusi argumentus, ko Komisija bija izvirzījusi Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-722/15, T-723/15 un T-724/15 Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. u.c./Eiropas Komisija

(Lieta C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Nēmečková)

Pārējās lietas dalībnieces: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V. un Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Prasījumi

Komisijas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- Vispārējā tiesā celtās prasības pirmo pamatu atzīt par nepamatotu;
- attiecībā uz pārējiem pamatiem lietu nodot atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmās instances un apelācijas tiesvedībā vai, pakārtoti, ja lieta tiktu nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmās instances un apelācijas tiesvedībā līdz galīgā sprieduma taisīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 56.–64. punktā, definējot prasījumus, kas izvirzāmi attiecībā uz lēmuma par procedūras uzsākšanu saturu, esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 108. panta 2. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu un ar tiem saistīto Savienības tiesu judikatūru. Atbalsta finansējuma avots lēmumā par procedūras uzsākšanu esot norādāms vienīgi izņēmuma kārtā un īpašos apstākļos.

Otrais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47.–53. un 56. punktā esot kļūdaini interpretējusi lēmumu par procedūras uzsākšanu, tādējādi neievērojot pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī neesot atbildējusi uz Komisijas argumentiem; faktiski lēmums par procedūras uzsākšanu attiecoties uz finansēšanu no budžeta līdzekļiem.

Trešais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66.–68. punktā esot kļūdaini (tiesību normu piemērošanas ziņā) interpretējusi LESD 263. panta otro daļu un ar to saistīto Savienības tiesu judikatūru, pieņemdamā, ka trešo personu tiesības iesaistīties [procesā] ir uzskatāmas par būtiskiem procedūras noteikumiem LESD 263. panta otrās daļas izpratnē.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā lēmuma 70.–72. punktā esot kļūdaini interpretējusi LESD 108. panta 2. un 3. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā izklāstītās tiesības iesaistīties procesā, kā arī Savienības tiesu judikatūru par tiesību iesaistīties procesā neievērošanas sekām, jo tā ir konstatējusi, ka ieinteresēto personu paustais viedoklis par jautājumu, vai budžeta līdzekļi ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem, būtu varējis mainīt tiesvedības iznākumu. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi arī LESD 107. panta 1. punktā minēto valsts līdzekļu jēdzienu, kā arī esot sagrozījusi pārsūdzētajā nolēmumā konstatētos un tai izklāstītos faktus un neesot izvērtējusi argumentus, kurus Komisija paudusi Vispārējā tiesā.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).